

Zeki olma konusunda

Aptaldı

Aptallıkta ise zeki

Seninle bir ömürsüzlüğü paylaşıyoruz

Ne güzel

Küçükken inanmadığım masallara iman ediyor insan büyüyünce

Hayat kırıklığı

Sen şarkılarıma ihanet ettin

İnanmalısın dedin bana

Güvenmelisin derdin bana

Umud etmelisi

En çokta gelenin senin yerini doldurduğunu sanıyorlar ya

En çok o kötü

Aşkındanöptümseni

Sen çok seversin bilirim

Ama bi başkasını seversin hep

Anne

Evin yansın

Bak cehenneme gidiyorum

Ruh salatası

Ölüleri konuşturan şey nedir?

Bunca diriler susarken.

Mağruren emekli

Şair görünümlü toros

Elma dersem çık

Armut dersem çıkma

Karpuz

Yarası

Ömrün kararı

Biraz ölüm var içimde

Az sonra çıkacak

Korkma bırak dilimde

Zaten sana kalacak

Boşuna değil mi şiirde ilimde

Bir gül açmadan solacak

Kim bilir belki bir zalim de

Gününü gün ederken bulacak

Tam buldum derken ilahimde

Elbette hak eden hakkını alacak

Bu sel değirmeninde ölecez anne

Bak demedi deme

Deme

Hergün düş görüyorsam

Azrail'in ölüşünü.

Sonra her gün

Doğuşunu yaşıyorum şu güzelim hayatın

Güzel tenli bi sevgilinin yaşam kokan gözlerinde.

Bir gün yakacam bu şiirleri
Sana olan özlemimi vurucam yüzüne
Yüzünde biriken hasreti
Öpücüm

Sana açsam içimi
Kapanır yaralarım
Sana açsam yaramı
Bu defa da birikir susmalarım

Yüzün yok ki
Bari öpülecek bi yer bıraksaydın

(Hadsizliğinim)

Seni bunca güzel yapan
Benim çirkinliğim unutma bunu
Ha seni bu kadar seviyorum diye almasın elimden sakın ola tanrı

-alırsa alsın canım
Söylediğinde bi şey sanki
Biz de o zaman yeni tanrı buluruz kendimize
Olur biter

Bir çiçeği var elinde
Elinde gül
Güllü elleri şiire batırmış
Kokulu yazıyor şiirleri
Kokulu seviyor kadını
Şarabı kokusundan tanıyor
Kokulu yakarmış mumunu

İnsan rüyasında
Hiç kokar mı?

Rüyasında kokan adam.

Şairi unutmuş
Şiiri belki çıkar
Yeni bir ölü var burda
Ama eskiden de bilirdim kendisini
Çiçekleri açmadan içinde solar

Senin gözlerinin içi gülüyor
Bu başka bi şey

Hamd olsun
Daha ölmedim

Biz aynı anda ölsek ya
Acını hissetmem en azından
Biz aynı günde gülsek ya
Belki acıdan ölmem

Duygusayar

Kesat makinası

Sekerşizim

Unutmalıyım unutmalısın
Sen artık başkasının malısın

Unutmalıyım unutmalılar
Ayrılığa karşı dik durmalılar

Gecenin karanlığına bürünen
Gel al beni

Gitti kollarına başkasının yari
Yarım

Zekat testi

Su gibi ince
Deniz kumları adedince
Bir insan çok sevince
Bi de sevdiğini görünce

.
.
.

Yemin olsun bulgura ve pirinçe
Kendimce
Söylüyorum soruyorum birinci:
İkinciye sonuncuya
Bırakıyorum bakıyorum bilinci
Yerinde mi deyince
Bir siyah inci

Tanesi

İkisi

İkis

X

X

X'ir

Bir gün böldüğüm her şeyi
Sana anlaticam

Sen de böyleceksin

Kalbini

İntihar ederek öteki tarafıda cehennem ediyoruz.
Bak şuna sanki burda yandığımız yetmezmiş gibi.
Bir çıkar yol söyleyin yaşayalım hatta ölelim.

Böyle olur mu

Ölür mü (bu aşk)

Bilmiyoruz rabbim

Her şeyi en iyi sen bilirsin

(Bir de zenginlerin oyunu var)

Kivi dersem çık

Muz dersem çıkma

Avakado!

Yalan denizinde yüzen her gemi

Su yüzüne çıkacaktır bir gün

/kandırma kuvveti

Denizlerbatıyorgemilerinüstünde

Benim ne zaman öleceğime Allah karar veriyor onu anladık

Peki ne zaman intihar edeceğime kim karar veriyor?

Bu ne ya

Her kasadan bi ses çıkıyor

Yere döküyorum çocuklarımı

Elimle büyüttüğüm içimde

Yere döküyorum çocuklarımı

Elimle büyüttüğüm içimde

Sen gerçek olamayacak kadar güzelsin

Düşünüyorum da

Sen beni seversen bu dünyanın yararına olur

Skolastik düşünce bitmiş

J.J Rousseau toplum sözleşmesini bana yazmıştır

Kafa rengi

Bileklerime vurulan bu ceza

Benim değil

Vatanın ayıbıdır

Dostum bana
Düşman bana
Sanki her an
Kötü bir şiir gibi bana
Bak yalnız kaldım
Gözlerine hasret
Küçücük ellerine.

Gel diyemem
Ama
Git diyebilirim

Rabbimin huzurunda şikayetçiyim senden

gel.

Nazımın tellerine vurdukça

Sazımdan iyi şiir çıkar

Üstadın mezarı başında

Şu iç işlerim çok kalabalık

İşler

Kendi cenaze namazını kılan adam

İçime yıldızlar doğuyor

Beni sevmedin

Onu anladık

Kendimi neden sevmedin

Onu anlamadım

(Şizofreni)

Gökyüzü bulaştı ellerime

Şu küçük kıyamete bak
Utanmadan alamet bildiriyor

Bir kadın yürüyordu
Eteklerinde yıldız tutuyor
Veriyor gözlerini
Kapamacasına

Öpülüyor her yanı
Ki öpülesi
Elleri
Dudakları
Nefesi

Alıyor ağzına
Hiç alınmayacak lafları
Ağzı güzel
Ağza alınmayacak lafları!

Bak nasılda dökülüyor pembe yanaklarından
Eteklerinde büyüttüğü yıldız tozları

Şiir yazıyordum
Yarıda kaldı
Yarı
Yar
Ya
Y

Zeka her şeyden daha dahidir

Hasret kaldı aldebaran'a

Çocukları melekler güldürürlermiş
Annem öyle derdi hep bana

Nasıl bi halüsinasyon sen

Birine şiir yazıyordum

O da birine şiir oluyordu

Kime sorsa beni gösterirdi

Şiiri başına koydu

Öptü

Ben öpmedim

Ağzından belki ama

Şiirinden öptüm

Şiirli kitaptaki kız

Yalnız

Bugün Cumartesi tatili

İntihara gerek yok

Pardon melek hanım

Beni dünyadan gönderdilerde

Cennete gidecektim

Nerde tam olarak

Yol tarifi

Rabbim bu hayatta olmamış

Değiştirelim lütfen

Kaldırım çiçeklerini koparacam sana

Haberin olsun

Ey kendim

Seni öldüreceğim

Git şikayet et

Beni sevmi....

İçim el vermiyor yazmaya

Nasıl bir rüyasın sen

Uyu uyu bitmiyor

Nasıl bir kabussun sen

Uyan uyan geçmiyor

Eski halime dönemeyeceğime göre

Yeni halimi eskitmeliyim

Kıyametten alamet

Y

Ya

Yaz

Yazı

Yazık

Kazık

Azık

Zık

İk

K

Rabbim umarım bu bir fragmandır

Daha hikmet yok

Allahatan haber yok

Gezdik gördük bildik iyi ama

Kötüyü de bulduk

Yahya Ayyaş'ın mezarı başında okunan şiir

Ey gece şiir yazmama izin ver
Ey şiir gecelerime dokunma

2'lem

Hayalimde ki kadın sürekli yokum diyor
Şizofren midir nedir?

Yıllar evveldi gideli
Bense her gün uğurluyorum

Allah'ım levhi mahfuz'da mı yazıyor beni sevmediği

Annem evlen diyor
Bilmiyor ki intihar edeceğimi

İnsanın eski sevgilisi evlenir anlarım
Yeni sevgilisi nasıl evlenir onu anlamadım

Seni sevmem kaderdi
Seçemezdim ben
Senin beni sevmemen elindeydi
Vazgeçtin sen

Bir sen varsın havamda uçuşan
Bir de evren

Bu bir yıldız değil mi
Böyle hergün ölüp ölüp dirilen

Hayallerini bana gösterme
Tadı kalmıyor bu hayatın

Rabbim
Sen ne güzelsin
Tıpkı Ebra kadar

Ne kötü

Sana aitim ama

Sana sahip değilim

Neden ben seninle oturup konuşamıyorum?

Unutmanın en kolay yolu unutmaktır

Ben kötüyümden

Çevrem iyi benim onu napcaz

Büyük tarihsizlik oldu

Gün gün yitiyorsun sen

Ben seni ağlatmadım

Allah'ta seni güldürmesin

Sen ne güzel bi aynasın

Her baktıkça rabbimi gösteren

Teşpihte hata olmaz ama

Beni benzetererek hata ettin

Seni aramasın gözlerim

Hemen görsün

Yorgunum

Sana gelirken çok koştum ben

Rabbim

Özlem acılarını nerde çekiyorduk?

-Aa pardon

Ben kabir azabı için geldim de

Buraya yönlendirdiler

Benim canımı çocuklara verin
Onların olsun

/Yakan Top

Ben seninle mutsuzken bile mutluydum

Kullarımız 7/24 izlenmektedir

Siz hala her şeyi anlatmıyorsunuz

-Evet doktor bey

Anlatmanında bir usulü var

He diye anlatamaz insan

Sen öpsen

Ben bile insan olurum

/uyuyan prens

Kendini bilen

Kendini bilir

Sevenler kavuşsun dedik

O evlendi

İntihar edicem artık ya

Ucunda ölüm yok ya

İntihar ettikten sonra en çok bana koyan

‘İntihara zaten meyilliydi’ demeleri olacak

Günah işlemek güzel şey

Tövbe ediyorsun affediyorlar

Senden yazgeçiyorum artık

Gözüme uyku girmiyor
Sanki bedenime girecek

Ölüm kartımı kaybettim
Bi daha yaşayacam iyi mi?

Öyle bir sustum ki
Neyi anlatamadığımı anlamadı

Beni sevmen için daha ne yapabilirdim?
Ölüyorum bu!

Bir gülüşün var senin
Beni asıl hayatta tutan o

Ben böyle gece oldu mu
Seni hep özleyecem mi

Sen kazandın onu anladıkta
Ben neden kaybettim seni

Kendime bi şey yapmayacağım söz
Sadece seni öldürecem içimde

Edemiyorum seni 9 ay karnımda taşıyayım

/piç

İntihar sadece bir eylem değildir
Bu toplumun bir sorunuydu

Ben yoruldum artık sevgilim
Biraz da sen sevsene.

Sana değil ayet
Vilayet inse bile inanmazsın

Ecel sonum diye düşünürsen hata edersin

Seni öldürmeden bitmeyecek

Uzatsana şu kolunu

Ben iğne vuramam

Sen

Keşke gelsen

Şu halimi bir görsen

Bana hayatını tarih et

Sen doğru söyledin de ne oldu

Ben sana inanmıyorum bu defa

Anlamak önemlidir

Sadece anlamakla geçiyor ömrüm

Ama iş gerçeği bulmaya gelince de reddediyor, duymak istemiyor gerçekleri

Hayal kadınları

Allah dediğin öteki tarafta olur

İyi geceler tatlı rüyam

Elveda çirkin dünya

Adı İlyas'tı

Sevdiğini vuracaktı bi başkasıyla evlendi diye

Doğacak çocuklarına kıyamadı

Boynunu astı

Hakkı görmek batılla bakmaktan olur

Ben ölsem ya güzel annecim

Ne var şu yaşamakta?

Kaderimdi

Kederim oldu

Şöyle ağız tadıyla bir intihar bile edemiyor insan

Senin beni unuttuğun gibi

Ben de seni uyutabilir miyim

Lütfen gel

Çekip gitmemiz gereken bir konu var

Bi de cennete gideceksin ya

Hadi o da öyle olsun

hepi topu cennete gideceksin

ne uzattın be

Bırakta hüzündeki gözyaşlarını sileyim

Ben bi ölürüm

Görürsen sen o zaman

İntihar şeytanın fısıltısıdır.

Ben günahsız ölmek istediğimi söyledim

O da bunu önerdi

Bir hecelik ilişki

El ele tutuşan kızlar

Çok tatlılar

Ölümüm herkese hayırlı uğurlu olsun

Azrailn şakasına gülüyorum ölmekten

İçime intihar doğuyor

Bir anne evladının intiharından bahseder

Ecelimle ölmeyeceğim için çok mutluyum

Ölmeyi bile beceremedim

Olacak iş mi ki bu

Cenneti bekliyoruz

Cehennemi yaşarken

Bu bir mısra değildi

Kıta değildi

Şarkı şiir değildi

İkili beyit değildi

Belli ki hiç resim değildi

Belki bir hiçti

Ama bu kadar sevmemin

Nedeni neydi?

Hastalığının adı veda'ymış

Ben neden intihar etmiyorum ya?

Selim intihar ettiyse de

Ölen turgut oldu.

Uyumak için erken

Şimdi ölme vakti

-hadi canım

Sen intihar et

Ben de edicem.

Neden her akşam titreyerek yatağıma giriyorum.
-Pencere açık kalmıştır evladım ceryan yapıyordur.

Ne kadar da gereksiz bir yorum bu.
Korkuyorum adam korku.

Ya bi gün hiç bi şeyden korkmazsam
'Ya intihar edersem'

işte bundan çok korkuyorum

Bir intiharın iç yüzüyle bilinmeyenleri

-ölümünden herkes korkar. Ama bazılarının ölümünden başka seçeneği yoktur.
-öteki dünya hep bi sorunsaldır kimsenin çözemediği
-bu intiharda emeği geçen sevgili sevgilime, ağabeyime, anneme, babama ve
canımdan çok sevdiğim arkadaşlara selamlar.
-İntihar en kara mizahtır.
-ben zaten her şeyi gördüm biraz da size kalsın dünya.
-öpererek ölmek isterim
-benim de bilmediğim bi kaç şey var onu açık yüreklilikle söylüyorum

Hişt ne yapıyorsun oğlum
Misafirlerin evinde olmaz
Eve gidelim öyle intihar edersin

Saf dağı çıktı bi de
Kaf dağı değil

İhtilal daha çocuktu büyümemiş askerin elinde

Herkese bir pencere lazım
Her şeyi konuşabileceği

/windows

Kusura bakma
Ellerim kanlı biraz
Kendimi öldürdüm az evvel
Bir güzel ay ışığı vuruyordu yüreğime
Dayanamadım
Öldürdüm

Kusura bakma
Ellerim kötü kokuyor biraz
Ceset vurdu gölgeme
Az karıştırdım
Ne oldu deme canım
Kimse yoktu yanımda
Bir mezarlık dolusu insanız topu topu

Ellerim
Senli biraz
Kusura bakma

Dokunamadım ya sana
Ondan olacak biraz kötüyüm

Öyle bakma
Medreseden geldim
Hocam intihar günah dedi
Ben de kokaini ve seccademi alıp çıktım

Dostoyevski'de okumamış
Hem suyuti'de

Ne paylaşabilirim ben bu adamla.

Bakma sen bana
Ben bi tövbe ederim
Bütün günahlarım seni sever
Bilirsin

Ama sen yinde de günah işleme
Senin yerine de yanmak istemem

Ölü sorular

- ne yapmış
- kendine kıymış şu genç yaşında
- neden yapmış ki bunu
- yazık çokta gençmiş
- olsun ölüm bu güzel yüzüne bakmıyor hemşire
- olsun doktor bey şu genç beden musallaya yatması kötü değil mi sizcede
- evet zor annesi babası için
- acaba inancı var mıydı
- bize mi kaldı inancı
- biz şu an burda konuşurken yanında iki melek yok mu doktor
- bilmem
- anneannem anlatırdı hep oradan biliyorum
- korkunç olsa gerek
- belki ama intihar daha korkunç
- ilaçları beyin ve iç kanamasına neden olur bu da çok acı verir
- ölümünden korkmuyormuş
- bence korkuyordu uyurken ölmek istemiş
- 20 tane xanax 20 tane rispedal 15 tane tarihi geçmiş ritalin 15 tane concerta içmiş.

Sana rabbim üflese de boş

Hadi intihar et

Erken uyanacam

Uyumak istemiyorum rüyadan ötürü

Ocağın sönsün anne

Oğlun ölüyor

Sen bana ahiretten bile hayırlısın

Her ne kadar intihar eden ben olsamda

Ölen başkaları olacak

Ben

ben büyüyecem

Büyüycem ve bir gün erkek olacam

Anne ben büyüyeceğim

Büyüycem ve bir gün çocuk olacam

Ve Tanrı olacağım

Çok güçlü olup çocukların ölmesini engelleyecem

Anne ben bir gün güleceğim

Gülecem ağlayan insanlara

Gülmeleri için her şeyi verecem

Görecem

Ben bir gün görecem anne

En incesine kadar her şeyin her şeyi

Anne ben bir gün büyüyeceğim

Büyüycem ve tekrar doğacam karnından

Beni doğurduğun mezarlıkta büyüyeceğim.

Ben büyüyeceğim ve aşık olacağım

Kirpiklerinden hayat akacak bir kadın için

Ömrümü heba edecem

Anne ben bir gün öleceğim

Alnımdan öptüğün yazıma geri döneceğim

Anne ben bir gün...

Bir gün

Gül olacam

Yaptığımı solduracam.

Anne ben büyüyünce yazık olacam
Kimseye demeyin ama
acı olacam
Halime yanacam
Belki bir gün biter ama
Ben çocuk olacam

Ve gözlerinin içine baktıkça güzelimin
Ben o gün yaşayacam

Anne ben büyüyünce cennet olacam
Alacam içime her inananı
Sevecem onları

Ben büyüyünce
Büyük olacam

Kocaman kalbimle Allaha inanacam

Anne ben bir gün büyütecem içimdeki çocuğu
Eğitip büyütecem
Küçük olan çocukluğumu büyütecem bir kadına verecem.

Anne...
Çocukluğumu sakla göğsünde
Anla lütfen

Görmüyor musun büyüyorum her gün
Daha bi büyüyorum acılarına hayatın
Ne olur doğurma beni
İçinde kalsın acı çocuğun.

Allah sevdiğine kavuştursun diyen hiçbir dilenciye geri çevirmedi
Ama sen de hiç gelmedin

Öyle ölüyor bu işler

Bak şurası işte ta şurası

Gelip geçmeyen bir yara tanesi

Gül bitiyor ellerin değince senin

Zehir defterim

Sen rüyama girdin

Ve ben utandım

Gülüşünün Allah ile bir ilgisi olmalı

Şu gelip geçmeyen acı yok mu

İnsanının burasında taş gibi kalıyor

Çıkmıyor içinden

Ölsede çıkmıyor

Rüyamda beni öpen bi kız vardı

Hala öptüğü yer acıyor

Anne!

Ebra gitti

Hadi öpte iyileşsin

Tanrıyı bulmak kolay

Tanrısızlığı bulmak zor

Rabbim umarım hesap defterime de bu yazdığımı eklemeyeceksin

Espiri dünya için üretilmiş en komik şeydir

Ben ne olduğumu biliyorum

Sen ne olmadığını biliyor musun

Hayat bu
Iskaladım

Üzgünüm baba

Ey iki adamlık yerküre
Senin bütün arka bahçelerini gömdüm ben

Nilgün'e

Azrail şaka yaptı
Öldüm gülmekten

Önce seni kaybettim
Sonra hiçbir şey kazanmaya gerek kalmadı

Üzülme anne
Ben bu ailenin zekatıyım

İsmail'i düşün
Sabır bulursun

Huzur dolsun için
Varsın solan benim çiçeklerim olsun

Başımı omzuna yaslasam
Bin yıl öyle kalsam
Öyle ölsem

Ne olur

Kandığımız yerden devam edelim

Tecavüzü Arif

Dikeni açtıran sensin

Gülü solduran sen

İyiler her zaman değil

Artık hiç kazanmıyorlar

Ben sana kitaplar yazdım

Senin 'seviyorum' deyişin kadar güzel olmamıştı

Hatırladığım en güzel duasın sen

Kimselerle paylaşmadığım

İntiharıma kimse engel olamayacak

Ne yazık değil mi

Ben dikeni sevdim

Gülüne katlanamadım

Günde beş nakittir

Seni sevmenin namazı.

Şimdi sen

Kendi özgürlüğünden utan.

Zira benim

Çok gururlu bi tutsaklığım var sana.

Seni seven insanlar hep birbirine benziyordu.

Yaradan beni sana sırf bir farklılık olsun diye gönderdi.

Üstünü iyice ört.

Hayallerin bütün çıplaklığıyla görünüyor.

Panikle alınmış bir sanrı düşüncesi

Tuttu ellerimi en gökyüzümden.

Ne yapsamda artık geri dönmeyecek.

Çünkü bu bir fizik kuralıdır.

Kırılan cam bardak gibi, tekrar eski haline geri dönmesine imkan yok.

Ne giysemde kendimi senin yayında

Çıplak hissediyorum.

Ne konuşsam sessizlik.

De desem dilim yokmuş gibi hissediyorum.

Yeni doğacak bir fikrin sancılarıyla doluydu beynim.

Ve ölüm,

Adınla hitap eder bana.

Bir insanın kendisi için ruhsatsız kapı kapı gezip el açan bir Turgut'u olması lazım.

Fakat ölüm Selimi bile Turgut'tan ayırıyor.

Tıpkı seni benden ayırdığı gibi.

İnsanın sevdiğini görmesi ne büyük nimet,

O seni sevmese de

Gönlüme kış geliyor sanırım

Güneş ısıtmıyor içimi

Büsbütün eylül oldum artık

Yapraklarımı dökme vakti

Ben onunla mutsuzken bile mutluydum

Şimdi bir başkasıyla mutluyken bile mutsuzum

Sen en güzel şiirlerin başlangıcı

Baharın geliş müjdecisi...

Şirin gülüslü bebeklerin dişlerinde...

Öylesine sevimli

Öylesine güzel.

Kokladığım en güzel renk ismi seninki
Serin ağaçların gölge ismi
Yalnızlığımda bana verdiğin her gülüşünün sesi.
Bi tek gülmene kıyamam ben
Gülüşünün bir adı olmalı bence

Sen sadece unuttuğum kadarsın
Unuttun mu

Ey sokak ana
Sar beni

Ben kimsenin duası olmadım
Kimsenin falında çıkmadım
Kimse tarafından sevilmedim
Önemsemedim.

Ben hep bi başkası için...

Bugün sevdiğimin üstüne yağmur yağdı
Hava durumu haftaya da yağacak diyor

-sana olan soğukluğu nerden geliyor

Balkanlardandır illa

Sen uyurken seni bir ömür izlesem.

Selim kesinlikle başak burcu erkeği

Dünyanın bütün ağaçları bana kalem
Bütün denizleri mürekkeğim olsa
Bir saçının tanesini anlatmaya yetmez.

Gözleri çok inandırıcı idi.

İnanmaktan başka çarem yoktu

Niyet ettim Allah rızası için seni sevmeye

5 harfli ismi

Ve milyonlarca hayali barındırıyor...

Küçük küpeli kız

Yıldız tozlarıyla yalnız

Yılana düştüm

Denize sarıldım

Rabbim. O yanımda.

Yaşasın Laiklik!

Bugün Onu gördüm

İstemsiz güldüm

Ben senin için düştüm

Gel kaldıralım yerden beni

Acının anlamını Cahit Zarifoğlu'nun sevgilisini tanıyınca anladım

Sen iyi günler dedin ya

Günüm çok iyi olacak

Belki bambaşka bir dünya

Bambaşka bir zamanda yine senle

Birlikteyizdir.

Bu ihtimali de güzel

Bugün de sizin olsun

Ben dünüme razıyım

Bir şiir duruyordu orda
Yanaklarının bitip dudaklarının başladığı yerde
Bir güzellik yapmış
Tutmuş getirmişti önüme
Aynası oldum bende
Kendi güzellikleriyle bir dünya

Neresi mi
Gözleri efendim, birer kurşundular adeta
Serseri

Baksa
Ama hiç bakmazdı ki
Görsün isterdim beni

Üşümesin diye boynuna taktığı fularını
Yemyeşil fularını...
Sanki birer orman giyinmiş.

Duyduğuma göre cennetteki bir ormanın adıymış yüzün.
En güzel yeşillere sahip
En serin suları sesin.
Renkleri gözlerin senin.
Dokunmaları meleklerin ismi olmuş
Anıt gibi dikilmiş
En yüksek makama sahip
Bir gülüşün vardı rabbimin yanı başında
Birde meleklerin ipeksi sesi
İlahiler söylüyorlar..
Rabbim, sen çok güzelsin sevgilim!

İyisi mi tövbeler etmek güzelliğine

Bugün izinliyim

Seni özlemicem

Yağmur oldum yağamadım

Güneş oldum açamadım üstüne

Ben kendi içime geri göçmek istiyorum

Bir yıldız gibi

Baharın kokusu sanki adın

Yağmur sonrası esen yel yüzün

Ben ölüyordum aşkımdan

O bi şey yapmadan duruyordu.

Bakıyordu ama görmüyordu

Gülüyordu

Ben öldüğümle kaldım

O güldüğüyle

Güldü diye seviyordum

O ben öldüm diye

Soğukluğun içime işledi

Sanırsın başkent mübarek

Yazları çok sıcak

Kışları çok soğuk

Anlamadım gitti yüreğimi

Yeni uyanmış gözlerinle

Sana seni seviyorum dedim

Keşke çocukluğuma geri dönsem

Geri dönsemde yanaklarımdan öpsem

Allahım ben sana kul

Ona köleyim.

Neyleyim.

Şimdi bu yüreği

Kim tutupta kaldıracak

Düştüğü yerden

Gül kokulu senin sesin

Canıma nefes veren nefesin

Bir yıldız satın aldım,

Bu gece sadece benim için kayacak...

Seni anlatabilen

Milyonlarca

İngem var!

Unutkanlık

Bi hastalık veya eksiklik değildir ki...

Belki de insan evladına verilmiş

En büyük nimettir...

Ellerimi yukarıya açmayı öğrendiğim günden beridir,

Seni istiyorum yalnız seni

Kabul olmayacak duaların, Âminiyim; Ben!

Ben şair değilim,

Sadece yokluğun biraz fazla, o kadar...

...*****

Senden âşık değil

Olsa olsa bulaşık olur

İnsan ölmez

Kısmen âşık olur

Seni ayrılmak için sevdim,
Ayrılığı ise yazmak için.
Yazıyı para için sevdim.
Parayı ise şarap için...

Bende bu aşkı yazıp
Şarap alacağam
Tekrar âşık olmak için...

Bugün dersimi iyi çalıştım.
'Seni' bir kısım unuttum.

Şöyle gitte! Ağız tadıyla bi unutayım seni.

Bir insan en fazla bildiği şeylerden yalın yapar.

Artık,
Hiçbir şair yokluğunu
Edebi bi dille anlatıp durmasın bana.
Çok edepsizce bi olay bu çünkü...

Acı çektikçe büyüyen bir tek olgu vardır:
Aşk...

(Manası açık bence)
'Gecekondü' Âşıkları.

Bi yandan,
Sana gitme diyesim var. Bi yandan da git.
Gidersen, yaşayamam.
Kalırsan, hep yalanlar duyacağam.

'Herkes' diye bi grup var.
Ve hep en yanlış onlar yapıyor.

Saygı...
Sana 'Şair' deyorlar
Sakın olma

/Özdemir Asaf'a...

Gölünecek halimize,
Ağlıyoruz...

Mezarımdan çıkıp
'Yalnızım'
Diye bağırasım var!

Allah'ım
Bu insanları Cehennemde yakma
Çünkü ateşini kirletirler...

Ben hep bi 'Günaydın' eksik yaşadım!

Beni anlayan 3 Ş'ey var;
Şiir, Şarap ve Şarkı...

Artık kendimi şarap gibi hissediyorum,
Eskitildikçe güzelleşen!

Sen yanımsın
En 'sen' yanımdan vuruldum

İnan ki çocuk.
Sadece acıyla büyürsün sen

Eskiden gözlerin vardı,
Hayatı görmeme yarardı...
Ellerin vardı,
Hayata tutunmamı sağlardı.

Bir gün oldu
Gittin...

Geriye sadece
Saçma sapan şiirler yazan bir şair kaldı,
Seni çok seven...
O'da her gün ağlardı

Keşke 'hüzün' bir masal olsaydı.
Mutlu veya mutsuz en azından
Bir sonu olurdu

Mesafeler değil bizi ayıran
Maaleseflerdi.

Şimdiye kadar hayatım hep keşkelerle geçti,
Umarım umarımlarla bitmez...

Keşke, ayyaş bi şairin saçma sapan bi kafiyesi olsaydım

Zaten bana ilk seni seviyorum dediğinde
Anlamıştım gideceğini..

Senin gözlerini sevdim,
Yüzünü,
Kokunu,
Gülüşünü,
Sevişini,

Ve hatta sevmeyişini bile.

Sen,
Başıma gelen
En büyük ve en güzel musibetsin..

‘O’ hep aklımdayken,
Nasıl kaybederim ben...

/Lades

Sen benim,
Seni sevmediğimi san.
Ama ben,
Senin beni sevmediğini biliyorum!

Gördüğüm en tehlikeli akımdır
Şerefsizim..

Yine geldin.
Aklımın düş köşesine oturuverdin

...
Bugünde amma sensizim ha

Ne ise günahım çektim ben
Her gün ahı’mı duymadın mı sen

Hani bana hep derdin ya
‘Olmaz, olmaz’ diye
E bende öyle diyorum
Olmaz, olsun..

Artık TDK’nın bağlaçları bile gelse
Bizi birbirimize bağlayamaz

Tütünü incitme
Sevgiliyi yarı yolda bırakıp ta gitme

Meğerse şimdiye kadar
Koynumda yalan beslemişim.

Aşkın büyüyle büyülenip
Abdest aldım
Senden sonra her şeye
Dört tekbirli namaz kıldım

Ben küçücük kalbime dünyaları sığdırdım da,
Seni dünyalara sığdıramadım.

Belki de;
'Beni ne kadar seviyorsun' dediğimde
İki elini açıp
'Bu kadar seviyorum'
Diyecek birini bekliyorum...

Mutluluk çok hızlı koşar,
Yakalayamazsın
Hüzünde çok hızlı koşar
Kaçamazsın

Kalemim Şehadet ve orta parmağımın arasında.
—Yine tütürüyorsun
Kelimeleri değil mi?

Az
Biraz
Rahat dur!
6 adet vesikalık
Acını çekeyim...

Gel gör istersen
Ne kadar da büyümüşsün bende.

Şimdilerde herkesin bir seni var
Çok sevdiği

Oysa ben
Her gün yokluğunda ölürken
Kim bilir
Sen, kimlere yaşıyorsun

Ben bütün anlamlarımı
Seni anlamakta yitirdim

Mavinin dili olsa da anlatsa
Seni ne kadar sevdiğimi

Hayatımda en çok
Yalnızı
Sen bana yaptın

Aşk,
Okyanusun en derinine düşmüş
Lanetli bi tılsımdır
Kurcalayan lanetlenir

Ben değil,
Hayat oldukça terbiyesiz

Bence sen hemen yatmalısın

Çünkü bu saatte
Âşıklar
Ayyaşlar
Ve Şairler uyanıktır

Sen uyu

Herkes ölmek için yaşıyor
Oysa ben,
Yaşamak için ölüyorum

Aşkın bana verdiği gözyaşına dayanarak
Seni ağlıyorum

Bana birinin şiir yazdığını düşünsene
Ne acayip olurdu

Ölümü en çok sensizlik hak ediyordu,
Sen değil
Sen değil

Bir şairin asıl
Anlatamadıklarından
Kork

Yaradan, önce insana yaşamayı öğretir
Sonra yaşamamayı

Bana maviyi sevdirme,
Sadece gel

Dikkatli ol
Yaşamın olduğu yerde,
Ölüm kol gezer.

Hala anlamadın mı sen,
Ben seni sevmeye programlanmışım

Ben hep bir gözyaşı fazla döktüm

Her şeyi, hiçbir şey olan bir şeyim ben.

En güçsüz akımdır;
Sahipsizim

Mutluluk, hep görmezden gelir

Gel bide sen özle kendini.

En çokta yalnızlık sever seni, sen istemediğin halde

Artık tavana bile bakamıyorum korkudan,
Seni hatırlatır diye...

Bilim çağındayız.
Ve yine
Senin beni sevme olasılığın,
Sıfırın altında...

Sensizlik kadar başına taş düşsün emi...

Sahi sevgilim.
Sen unutmayı kimden öğrendin?

Yalnızlığın suç olduğu bi ülkede yaşamak istiyorum.

Hayat sana
Hatırlaman için bi hafıza verir,
Ama unutmak için hiçbir şey vermez.

Nasıl mıyım?
Unuttuğun gibiyim işte

Hem sen niye üzerine alındın ki,
Ben öylesine
Ortalık yere üzülüyorum.

Aşkta kazanma ve kaybetme yoktur,
Sadece sevilme ve sevilme ihtimalin vardır.

Kucak dolusu günahım var,
Affeder misin Allah'ım?

Ama Allah'ım.
Ben bu kadar hiçi
Hiç bi arada görmemiştim.

Bir insan bu kadar mı gelmez?

Şiir bir hüznün ağacıdır,
Yaprakları ve meyvelerinin acı olması
Bundandır...

Keşke unutkanlığım gelseydin.

Veremli bi çocuğun şiir defteri vardı bende,
Hiç okuyamazdım,
Gün boyu bakıp ağlamaktan

Bir insanın bütün işi hiç,
Hiç olur mu
Oluyor işte...

Bi arkadaşım vardı,
Çok unutkan olduğu için hep kendini aşağılardı...

Yokluğunla yandım.
Cehennem ateşi ne ki?

Hatırlamak için ne çok vaktim varmış.
Unutmak için bir saniye bile yokken...

Herkes gibi o'da gitti.
Her şey gibi o'da bitti...
Ama her şey hala devam ediyor...

Bi düşünsene,
Bütün otobüsler mutluluğa sefer yapıyormuş.

Hayata arkamı asla dönmezdim
ben...
Önümde sadece sen olsaydın
eğer...

Bir çocuk gibi hep oynardı kalbimle.
İşte böyle oynaya oynaya kırdı...

Sahi sevgilim,
Sen kaç yalancı dil biliyordun

Geleceğini de
Geçmişinle mahvedebilirsin,
Dikkat et

Bi acayıplık var bugünlerde.
Bi değişiklik...

Acaba şehrin ruhu mu bitti
Yoksa o bu şehirden mi gitti

Ve Allah
Sırf seni özleyeyim diye
Yarattı

Allah var
Çok iyi özlerim

Cenneti bilirim
Çünkü ilk gülüşün hala aklımda

Aşk; çirkin ağızlara düştü düşeli,
Yıldızlara küsüm ben.

Hayatım hep
İyi rüyaların yorumlarına sadece
Bakmakla
Kötü rüyaların yorumlarını ise
Bizzat yaşamakla geçti

Bide utanmadan
İnsanlar unutkan varlıklardır demezler mi?

Dayanamadım,
Seni yarın içinde özledim

Yine
Gözyaşım geldi

Bugün geç kaldın.
Bi daha olursa
Atarım seni bu düştün

Gözümden
Kalbime düştün.

Bıktım artık, her yüzü sen sanıp
Hayal kırıklığına uğramaktan

Düşte kalma ne olur,
Kalbimden içeri gir.

Bazılarını deniz tutar,
Bazılarını uyku...
Bazılarını biri tutar,
Bazılarını gece
Beni ise sadece hüznün tutar

Aşırı dozda hüznün almışsın dedi doktor.
Aşırı dozda hüznün...

Aşka bi damla gözyaşı kadar yakınım...
...
Kalbime gir bak dedim
'Eeee sadece bi ayna var' dedi...
Sustum

Yokluğun senin
Hiçbir varlığa benzemiyor...

Her şey insanın kalbinde biter
İnsan ol,
İnsan ol
Bu sana yeter...

Bugüne kadar bütün acıları tattım.
Yalnızlıkla uyanıp, hüznle yattım...

Sensizliğin resmini çizdim
Bi halta benzemedi

Mutluluğunu paketleyip
İndirimle satan adam,
Sorgusuz cennete girecektir!

Sen kendini ne zannediyorsun ki
Unuttuğum kadarsın işte

Unutmak bahanesiyle
Seni hatırladığım
Doğrudur.

Mutlu olmak için o kadar uğraşırız
Mutlu olamayız
Hüzün ise; evlere özel hizmet verir
Sen istemedenden ayağına kadar gelir

Pardon!
Bu hüznün bi küçük boyu yok mu?
Biraz büyük geldi de

Bende
Bu günlerde
Çok mu alıngan oldum ne
Senle hatırası olan şarkıları dinlediğim de
Hatırası var diye ağlıyorum
Hatırası olmayan şarkılarda ise
Yok diye ağlıyorum

Elinde üç-beş mutluluk var diye
Bana hava atan çocuk
Şimdi oturmuş hüznle oynuyor.

Unutamadığım için küçümsüyormuş beni
Sersem
Aslında bi çırpıda unuturum seni
Eğer unutmak istersem

Sen, bana gel
Ben, bize tamamlarım

Ve Allah ansızın soracak
O şiiri kime yazdın diye

Ve siyah,
Hiçbir zaman kendine
Siyahım demeyecek kadar asildir

Her şairin ölümü mavidir

Aşk en büyük günahkârdır.
Cehennemde ilk o yanacak

Oysa
Beni sevsin diye tuttuğum
Bütün yıldızlar, kaymıştı

Aşk;
Ölümün resmi katilidir

Bilinçaltıma yerleştirdim seni
Sadece hayal dünyamda yaşa diye

Susuyorum,
Çünkü insanca bilmiyorsun!

Şairin aşkı,
Şiir kitabı çıkana kadardır

En ünlü şairler bile
Üzerine şiir yazılmasını ister
Sen nesin ki sevgilim

Saçmalama,
Ateistin kutsal kitabı olmaz

Ölüm öldüremeyeceği kişileri âşık edermiş...

Geceleri kimselere söylemeden
Gökyüzünü aşka boyarım ben
Bu yüzden kimse kalkmak istemez erkenden.

Kimimiz ağlarız,
Kimimiz anlarız
Ben ağlamayı seçtim

Sevgili dediğin bilinçaltına yerleşmeli

Hiçbir şair ölmemiştir
Maviyi sevmeden

Sahi,
Sen nerenin hüznüsün

Artık acılarımı kimse görmeden çekiyorum.
Kimseler olmadan.
Flaşlar olmadan

Şu genç yaşımda,
Gözlerim erken yaşlandı.

İlla ki bi şey vereceksen
Güven ver
Yeter.

Bu nereye kadar gider bilmem ama
Seni yazmak güzel
Dünya şiir günün kutlu olsun

/21 Mart

Öylece tuvalde durduğu gibi durmaz ki mavi
Tutar, seni bana sevdendir

Unutmak mı
Delisin.

İnsan hiç hüznün kokar mı
Kokuyor işte

Her canlı anne diye bir varlığa ihtiyaç duyar

Yaa ben boşverdim de.
O hep aklıma geliyor.

Bir çizgi filmdeki mutlu son gibi bekledim seni.

Bazen öyle hüzünlenirsin ki
Eski hüzünlerini özlersin

Hiçin içindeki, 'iç'im işte

Oysa
İki günah arasında sevmiştim seni

Öldükten sonrada özlüyo mu ki insan

Keşke senin yerinde olsam
Ne sevilme ihtimali,
Ne de sensizlik korkusu.
Bedava yaşıyorsun vallaha.

Her gün bir avuç hüzün iyi gelir

İnan ki sevgilim
Şayet reenkarnasyona uğrasaydım
Yine seni severdim

Sevdiğinin bir tutam gülüşüdür
Cennet.

Sen, hep dilimin ucuna gelip
Hatırlamaktan korktuğumsun işte

Ama seni seviyorum
En çok senin ağzına yakışıyor sevgilim

Kırılmam çok yakındır.
Uzmanlar öyle diyor.

Yalnızlık öncesi sensizlik bu, biliyorum

Ne Kafdağı yalandır
Ne de Zümrüdü Anka kuşu
Ne Zeus'un varlığı yalandır
Ne de Platon'un ütopyasının var oluşu...

Asıl yalan;
Senin beni
Bir kez olsun sevdiğin gerçeğidir sevgilim
Bir kez olsun sevdiğin gerçeği

Nefesim,
Nefesinde

Bir gün olsun senden
seni seviyorum duymadım.
Ama bir gün olsun
seni sevmekten geri durmadım.

Sadece
Dudaklarınla gözlerin arasında hayatım

Sen beni, senin yerine unut.
Zira ben seni, benim yerime unuttum bile.

Sen bu yalnızlığı üstüne mi alındın?

Yani bazen düşünüyorum da,
Senden başka ne düşünebilirim diye?

Ölsem de seni sevmem dedi ve gitti.
O sevmedi ve ölmedi.
Bende o ölmediği için yaşıyorum.

Kaderimde seni sevmekte varmış dedim,
Kaderimde seni sevmemekte varmış dedi.
Hiçbir şey anlamadım

Ya mutsuzum
Ya da mutsuzum

/3. halin imkânsızlığı

Biraz empatik olabilir misin sevgilim?

Dünya bizim için yaratılmış (Kutsal kitap)
Biz Dünya için yaratılmışız (Capital)

Biliyorum
Mavi yağmurların yağdığı gün döneceksin bana

Şair ölünce,
Sevdiğiyle beraber
Şiire gömülürmüş

Aşkın resmi giyeceğidir
Ölüm

Hayat şaire
Toz mavidir

Ve bir ses
Aniden
şirlerimle gömün beni dedi

Bazen bi damla sensizliğin yetiyor,
Mutluluk denizimi kirletmeye

Ben üzerine şiir yazdığım kişiyi kaybettim
Sen ne diyorsun ki şair

Allah kader dedi
Şairler keder anladı

Zaten bizimkisi
Hastalıklı bi aşktı

Ben veremli bi şairdim
O ise kalbi bozuktu

İlk günahım seni sevmekti

Elindeki Anahtarın kıymetini
Kapılar üzerine kapanınca anlarsın

Ve Allah,
Sırf sen yaratıldın diye,
Yaratmıştı beni.

Kokunu aldıkça
Bi başka s'oluyorum doğrusu

Üzerine şiir yazılacak kişi sayısı bi hayli azaldı doğrusu.

Önce sensiz yaşamayı öğrendim.
Sonra,
Sensiz yaşayamayacağımı

Aşkın resmi rengi

Mavidir

Allah'ım,
Bi harf bile
Artık şiir olmasın.

Yıldızların
Sönüşüyüm ben

Harflerin şiir olması,
Üzümün şarap olması gibi birşey işte.

Bütün ayrılık şarkılarının
Bütün ayrılık şiirlerinin
Bahsettiği kişi benim

Beni
En unuttuğun zamanda hatırla

Dini vecibeler gibi birşeysin sen.
Unutmak farz oldu seni

Bi düşünsene
Züleyha,
Yusuf'u terk ediyormuş

Aşk,
Bekletilmiş en bozuk şaraptır

Ya insanoğlu yaratılmasaydı?

Sana mutluluğun şiirini çizsem,
Bana resmini yazabilir misin?

Ölüm ile yaşam arasında
İnce bi çizgi vardır ya hani

Yokluğunda tam oralarda bi yerde işte

Bitiremediğim en kısa şiir
Aşktır

Tamda şiire benziyor
Yokluğunun mavisini

Ölü şairlerin şiirlerine benziyorsun
Bi varlığın yok yani

Yokluğunla yaşamaktansa,
Varlığınla ölmeyi tercih ederim

Ne olur sevgilim
Ayrılık şiirleri okuma

İçime dokunuyor.

Bi düşünsene sevgilim,
Aramızda milyonlarca km ayrılık olmasına rağmen

Benim gökyüzümde ki
Ay'ın aynı yüzüne bakıyor olmamızı

Gözlerinde ölesim var

Yalnızlığımı kıskandırmak gibi olmasın ama
Bende öyle bir sensizlik var ki
Düşman başına

Bütün sözcükler susmuş,
Gelmeni bekliyor.

Aslında
Ölüm senin gibiler için
Haklı.

Şimdilerde girdiğim bütün karanlık sokaklar,
Yokluğuna çıkıyor

Harflerinde imtihanı
Kalitesiz ellerde
Şiir olmaktır

Seni anlatabilecek
Binlerce şiir bulabilirim

Yumuşacıktır yalnızlığın sana bakan yüzü

Bembeyaz bir kâğıttır aşk
Kirlenmek için birçok sen yazdığım

Kendimizi kandırmayalım çocuklar
Bizim ülke hala sefalet çağında

Aşk kesinlikle bir hayal ürünüdür!
İnanmazsan gözlerini kapa
Onu düşün, ve aç.

Geleceğe
Kime gideceğin değil,
Kiminle gideceğin önemlidir

Kader değişir mi dedim.
Değişir dedi
Bu bi kader mi dedim
Yok dedi

Sen benim,
Gelmiş geçmiş
En affedilmeyecek günahımsın

Bazı gecelerde Yaradanı hatırlamak
Günahtır

Karanlık bi gökyüzü,
Masmavi bi koku var üzerimde

Doğru ya
Zaten bu hayat
kimine kader
Kimine keder oluyordu

Bir şair ölünce
En güzel şiirine gömerlermiş onu

Ve son anda mavi aklıma geldi
Unutuverdim ülkemde ki bütün sefaleti

Bi kar tanesi kirpiklerime düştü.
Kıyamadım gözlerimi kapamaya
Olur da erir diye

Sen yine
Benim yazdıklarımı çok üstüne alınma

Bir gün uyandığımda
Artık bende ölü doğmuş olacağım bu hayata

Sanki bir gün beni sevecekmişsin gibi bakma bana

Ve ansızın çekip gitti bütün gerçekler
Yalan olmasına rağmen

Bazı şiirler diyorum.
Çok özletiyor seni bana

Bugün de olmamış.

Yine
Yanlış yerlerde uyandık

İçimde bi mezarlık var.
Her gün insanların
Yeniden doğduğu

Mavinden versene biraz

Ne duasından bahsediyorsun sen Hafız

İnsanlık
Beşiğinde açlıktan ölen kundaktaki bebekle öldü,
Öldü

Şarap gibisin.

İçsem günahımsın.
İçmezsem her gün ah'ımsın

Soran olursa

Çok h'içten sevdim dersin...

Ve yine geldi.

Mavi en güzel yerine yerleşti birden.

Şiirin ve hikayemizin

Oysa yaşadıkça

Herkes kendi mavisini bulacaktır

Doğru ya

Hayatta günah artık

Bence bu geceyi de baştan yaratmalı

Sana olmadıktan sonra

Niye gülerim ki

Renklere de aşk olsun

Özellikle maviye.

Bana seni hatırlatmaktan başka bi işleri yok sanki

Şiir dediğin,

Susarak yazılır

Unutma, masallarda bile

Kavuştuktan sonra kişiler

Hikaye mutlaka biter

Öyle bi cümle kurmalıyım ki sana

Noktalarında bile küfür olmalı

Halbuki sarılsaydın

Geçerdi bütün yalnızlığın bana

Tek taraflı aşk diye birşey yoktur

Aşk vardır.

Ve o da zaten hep tek taraflıdır

Keşke bazıları büyüyünce insan olsa

Nefesinde
Nefesim acıyor

Bir gökyüzü vardı gözlerinde.
Mavimsi

Zaten şiir dediğin ne ki

Az biraz kafiye
Ve bolca sen

Hep cevaplar biriktiriyorum
Olurda bir gün soru sorarsın diye

Öyle birini sev ki
Öldükten sonra bile seni özlesin

En çokta
Fikirlerim acıyor hafız.

Gözümün önünden geçti ömrüm
Bir dur bile diyemedim

Unutma ki;
Bu dünyası da
Öbür dünyası da cehennem olanlar var

Bazen yüreğime kadar gece oluyorum

Karanlığın elinden tutsam
Beni geceye boyar mı ki

Güzel hatıralarından öptüm seni.

En çokta
Mürekkebe gözyaşı damlarsa
Özlem şiiri olur.

İçimden geçtin
Ellerinden tutamadan

Bütün şairler oturmuş
Son şiirimi yazmak için yarışıyorlar

Gayri ben iflah olmam artık

Kılıç balığının denizkızına vurulması gibi birşeydi
Benim seni sevmem.

Yaza yaza bitirdim ben bu aşkı

Çok katı olursan
Çok çabuk kırılırsın
Fizik kuralları bile böyle der

Ve sonradan kötü bi kâbusla uyanıverdi mavi
Adına da Aşk dediler hemen

Tekrar tekrar doğmak diye birşey var
Öldüğünde anlıyor insan her defasında

Kiralık şiirlerim var
Hepsi ikinci el âşıklardan faydalanılıp yazılmıştır

Ölürsem şayet.
Yazmaktan bıkmışımdır artık bu aşkı

Ölümden sonra pek bi zorluk çekmem gibi
Çünkü yabancı olmadığım bi fiil bu

Ve ansızın dönü bana dedi ki
Sen kaderini de şaşırttın

Gülümsedim o an
Sırf öldüğümü anlamasın diye mi
Bilmiyorum ama
Sanırım anladı

Ağzında gevelediğin günaydın olmak isterdim

Koskocaman gökyüzünde
Küçük bir yıldız tanesi

İşte bende senin gözlerinde böyleyim sevgilim

Özletmek suç olsa keşke

Ben bir şiire aşık oldum
Saçma sapan kafiye
bir şiire

Sen ne kadar
Oysa ben daha çok küçüktüm dersin de
Hayat bi büyüklüğünü illa ki yakalayacaktır

Karar verdim
Ben büyüyünce sevgili olacağım

Yanına mutlaka evden çıkarken bi mavi al
Olurda siyahlar her an karşına çıkabilir

Çok takmamak gerek bu hayatı
Çünkü biz onun umurunda bile değiliz

Senli olan bütün şiirlerimi dilencilere sattım

Yusuf'un kuyuda ki haliyim ben

Bir insan bu kadar mı unutulmaz

O değil de
Ya şiir yazdırırsa bana

Öyle bi gel ki
Bütün şiirlerimi silmek zorunda kalayım

En geçilesi şeydir
Zaman

Gözyaşı kadar kutsalsın benim için

Gözyaşları da ağlıyo mu ki

Görmeyecekse seni
Neden görür ki gözler

Annem hep
Her bir düşen yağmur meleklerdir derdi

Bi gün gerçekten üzerime yağmanı bekliyorum

Meğerse günaydın ne büyük bir nimetmiş
Senden duymadığımda anladım

Sahipsiz o kadar düşüm var ki
İnanamazsın sen

Herkes bir gün
Bir şiirlik sevicektir herkesi

Siz hiç
Gizli gizli şiir yazmak zorunda kaldınız mı?

Bence kader gayretsiz insanların uydurduğu
En aptalca şeydir

Kim derse desin
O demedikçe günün aydın ol-ma-ya-cak

Kaçtığım her yerdeydi yokluğun

Ateşte yanmaya razıyım
Ama ayrı cehennemlerde Allah'ım

Yusuf'un kuyudaki hali gibiydi sensizlik

Bazen kendi kendime özlüyorum seni
Yani yanlışlıkla oluyor

Yokluğundan öptüm seni

Yaşın değil
Gözyaşın kadarsın

Bana gülmeyi öğrettin
Dilerim Allahtan
Sende ağlamayı unutursun

Bana unutmayı öğreten bi hocam vardı
Onu unuttuğum için bana kızmıştı

Hiç duan olmadım ki
Amini ben olayım

Meret,
Geceler o kadar güzel ki
Hüzünlü olmasa bile
Hüzünlenesi geliyor insanın

Bütün ayyaş şairleri tanırım
Onlarda beni

Bütün siyahları ben alırım
Yeter ki sen yüreğini mavi tut

Asıl yalnızlık
Şairin şiirleriyle yalnız kaldığında başlar

En kaliteli iletişim şeklidir
Susmak

Bilirim
Ben şimdi ağzımla kuş bile tutsam
Bu gece yine olmayacaksınız

İçimdeki çocuğun ellerinden tuttum

Peki ya
Mavi olmasaydı

Sana olan sevgimi bi duysan
Kim bu şanslı
Dersin

Sensizliğe alışmak
Ölümü sevmenin de ötesinde birşey

Toprağın bol olsun,
Nur içinde
İnsanlık!

Bütün insanlar toplanmış
Acı çekmemizi istiyor

Bazı geceler diyorum,
Hiç olmasa mıydı ne?

Sana mutluluğun şiirini yazsam
Geri gelir misin?

Sevdadan bi ceset torbasıyım ben!

önüm
arkam
sağım
solum

mavi

Ben öyle bi susarım ki
Sen konuşma yeteneğinden utanırsın

İçimde kabir azabı çeken bi mezarlık var
Her gün yeni insanların doğduğu

Sen benim
Gelmiş geçmiş en kötü alışkanlığımsın

Bir aşık
Sevdiğine kavuşamadığı her gün için
Yaradan bir yıldız söndürürmüş

Öyle insanlar var ki
Aynı günahı bile, yargılanmak istemezsin

Susasım var yine

Bir şair ölünce
Onu yazdığı en güzel şiire gömerlermiş.

Öyle bi ölmelisin ki
Yaşayanlar
Yaşadıklarından utanmalı

Bazen ayaklar
Gideceği yere
Lanet eder.

Bazı virgüller
Günahtır

Umarım
Egondan aşağı düşersin sevgilim

Tıpkı sen gibi susmuşum

İlk günahım şiir yazmaktı

‘Şiir getirenin bol olsun’

Demiş şair Can Yücel

Şiir yazdırmanın değil

Sanat

Sanat;

Ne 29 harfle çizilmiş betimlemedir,

Ne de ressamın elindeki bir avuç renk.

Ne şiirde ki ironidir,

Ne de müzikteki ahenk...

Asıl sanat seni unutmaktır sevgilim!

Bir daha hatırlamamak üzere unutmak...

Bu yüzden sanatçı değilim

Olamadım

Olamam...

Ne olur bunu benden isteme

Seni unutamam!

Ben bir kahramanım

Hiçbir romanda yerim yok

Ben bir rengim

Resimlenmeme imkân yok.

Bir şairim ben,

Hiç şiirim yok.

Ben bir yüzüm

Çizilmeme lüzum yok.

Seni seviyorum...

Başka da sözüm yok

O kadar uzağa gittin ki
Acın bile çekmiyor

/Frekans

Ayrılığı yazdım
Dönebilirsin sevgilim

Oysa sen
Simsiyah hayatımda ki
Son kalan maviydin

Sahi biz milletçe en son
Ne zaman gülmüştük Ahmed abi

Kimi sevsem
Sen yanıma acıyor.

Kelimelerinden öptüm seni

Ey vatan
En başta senden özür dileriz

Zaten bu kirli dünyada
Ölümden daha temiz ne kaldı ki Nazım

Geleceği olmayan bi geçmişti
Seninle yaşadığım

Sonsuzluğundan öptüm seni.

Hey gezegenleri yıkılasıca evren!

Kendi romanımızda
Figüran olduk

Sen dedim
Yine yağmur yağdı

Mevsimi değil ama
Ben yine sevdim seni.

Şeytan diyor ki
Git ağız burun sev

Sende görünce
kalbimi tanıyamadım

Bazı acılara
Dua da işlemez

Hüzünlerimle iyiyim
Kendi mutluluklarınıza alet etmeyin beni

Geceler iyide
Karanlığı yoruyor beni

Artık benim için bir hiçsin
Bunu ona da söyleyin
O da bilsin

Ansızın bi imge kaplıyor
Her yanını şiirin

Ve yazasım geliyor
Seni her şiirimin bi köşesine

Yan cebinde her gün ölülerin doğduğu
Mezarlık taşıyan bi şairim ben

Gidenlerin hepsi
Yalnızlık diye
Bir hediye
Bıraktılar

Rüyada gördüğüm rüya gibiydin...
Gerçekliği bu kadar ulaşılmaz olan!

Şairin aşkı da
Çok masumdur
Sevgilisinin yokluğunu fırsat bilir
Kitap yapar
Satar

Mavi diyorum
Herkesin hayatında bir tane olmalı.

Ben bir şiirim
Yusuf'un yazdığı
Ahmet'in bestelediği bir şiirim ben

Bi düşünsene
Senin için şiir yazıyorlarmış

Ben gökyüzüme
Mavi rengini veren kişiyi kaybettim şair

Kim bilir kimin hüznü yine ağır bastı bu gece,
şu güzelim mavi gökyüzünü
siyaha boyayacak kadar.

Sevgilerini sebil etmiş diye duydum.
Herkesten herkese
Elden ele,

Ölüm için yeterli nedenlerim var benim.
Dünyayı kurtarma görevi başkasına olsun

Küçük Kız

Bu büyük bir kent değil mi?
Gökyüzünde ki haşmetli koca delik.

Yıldız mı?
Yoksa küçük bi kız mı?
Mavi gökyüzünde gezegenleri bi atmosfere kandırmış.
Sözgelimi kendinden nefesler verecekmiş.

Peki olasılık ne?
Işık
Güneş
Mavi?

Bunlarsız bi gezegen...

Peki sensiz
Gözlerinsiz
Kimsesiz
Bi gezegende atmosfer olsa neye yarar ki

Ey düşsüz yıldız
O kocaman gökyüzünde kaybolmuş
Küçük mavi pabuçlu kız

Üzülme Türkiye..
Nede olsa
En ucuz maden insandır

/Soma

...

Bu kadar karanlık olmaya hakkı var mı gecenin?

Bazen yüreğimin ortasına kadar gece oluyorum.

Sende artık benim için bir
yar'a'dansın

Dilimde hala kelimelerin var.

Bazen dua etmeye de değmiyorsun ya
Hadi neyse
Şimdiden amin.

Bazen insan her şeyi anlatmak ister
Susmak için

Gece değil de
Karanlığı yoruyor beni.

İçimden öyle bir şey demek geliyor ki
Hiçbir dilde karşılığı yok.

Kavuşmak
Bir başka bahara dedik hep.

Ne o bahar geldi
Ne de beklenen yüz yıllık hasretin sevgilisi

Ağlamak, bazı acıları sadece olgunlaştırır

Ey sevgili gece.
Senin karanlığa ne kadar ihtiyacın varsa
Benimde ona işte.

Anla lütfen

Senin güzelliğini anlatmakta aciz kalan
Kaç dili öğrenip de unuttum bilemezsin

Gökyüzü gibi yüzün..
Bir yere kaybolmuyor hiç.

Ahmet şimdi cennetten çıkıp gelse,
Bize Yusuf'umuzu da getirir mi ki?

Hani senin duaların da
olmak bile güzel.

Şimdiden amin..

Şiir kan gibidir.
Kimi şairlerin şiiri, herkese uymaz.
Ama uysa da, hayat kurtarır

Seni sevmenin mecazı mı olurmuş.

Düşman bana
Bütün kelimeler

Şiir, bir mutluluk savaşıdır

Bir insan düşünün,
Her bakıldığında aşık olunan
İşte ben böyle birini sevdim

Ben dökülen yıldızları toplamakla görevliyim

Nasılsın deme sevgilim,
Sen gibiyim işte...

İyiysen iyi,
Kötüysen kötüyüm.

Ört üzerini
Hayallerin görünüyor bensiz

Ve yine ne acı şey ki
Aynı acının içinde yok olup gidiyoruz her gün.

Ve sen hiç dönmüyorsun.

Hayalinle konuşmak dahi
Huzur veriyor bana.

O kadar güzel gülüyorsun ki
Sanki ömrüme bi beş-on yıl daha ekliyorlar.

Hani o kadar özliyorum ki şimdi.
Sen yanımda olsan bile geçmez.

Cumhuriyet tenli bi kadındır
Şimdilerde şiir.

Ne protokol şeymiş ama
Seni sevmek.

O kadar ki;
Bi başkasını sevmeni bile özledim.

Tesadüfe bak
Bugünde sevmedin beni.

Gregor'un sırtına saplanmış
Çürük elma gibi acısı tıpkı
Yokluğunun.

Sırf seni bi daha görebilmek için
Öteki dünyaya da inanıyorum.
Umutların en kutsalı.

Eksiliyorum.
Bir damla bile azalmadan.

Özlemesi değil.
Başka bi acısı var yokluğunun.

Uykusuzluğun kokusu
Sinmiş üstüme.

Ne büyük bi saadet içerir ellerin senin..

Bana ait olmayan bi hayatın yalnızlığı içerisindeyim.

Çünkü kendi adresimi yazıp
Pulladığım mektuplarım bile
Gelmemişti bana...

Ben zaten senin mutluluğunu istemiyordum ki.
Acılarına sahip olmak istemiştım açıkçası.

Hani yanımda değilsin ya sen
Yaşadığım yerden nefret ediyorum şimdi.

Sen şimdi gittin ya
Hadi öyle olsun.

Ben kendimi sana adadım
Yokluğunla beni muhatap etme ne olursun.

Bu gidenlerin hepsi
Nereye gidiyorlar ki,
Bunca bekleyenler burada iken.

Bir gülüşünle
Neleri değiştirebileceğini
Bir ben bilirim.

Yanlış anlama
Seni yavaşaklara değil
Yavaşakları sana benzetiyorum.

Öpsen de geçmez ki,
Böylesi bir ömrün yaraları.

Senle var olmanın bir yolu da
Yok olmaktır..
Sartre öyle der çünkü.

Böylesi bir günün hasretine
Bu kadar erken kalkmak ki,
Evrenin en acıtan şeyi bu olsa gerek.

Şairler aşkına
Dön sevgili.

el'aman ettirir senin şu özlemin..

Kollarını sıvadı mı
Annedir aslında.

Güldü mü
Cennetin üşüyen tarafıdır yüzü.

Allah'ım bu ne özlem böyle
Bitmeksizsin.

Elden ne gelir ki
Gayri seni özlemekten başka.

Çok kırıldım.
Hem de aynı yerlerimden.

Şimdi nefes alıyorsun
En azından onu biliyorum.
Buna da hamd olsun ne diyim.

Ağzımda gülüşün var.

Seni son bi defa
Şu dünya gözümle keşke görsem.

İzin versen de saçlarını
parmaklarınla ben örsem.

Ne kadar mı özlüyorum;
aldığım,
alacağım
nefes miktarınca

Kısaca.

Allah muhafaza
Ya başkasına gülüyorsan

Kafamın içinde bi sensizlik tanesi var,
Düşündükçe yokluğunu
Fikirlerim acıyor.

Bi kokusu var,
Sanırsın ki cennetin özeti.

Kara delik şu senin gözlerin.
Uzun süre bakıldı mı
Başka bi evrene açılan

Ne yani
Bu gecede mi yoksun?

Denk geldi sanırım
Bu gece de gelmedin

Senin özlemin teorem olmaktan çıktı,
Kanunu oldu resmen şu evrenin.

Seni seviyorum.

Öyle içten
Öyle garip
Öyle imkansız.

Kutsaldır
Senin o öpülesi yaraların.

Seni unutuyorum ki
Şu Allahın belası gözlerin her şeyi bozuyor.

Şu lanet yokluğundan
Allah'a sığınırım.

Şimdi Rigel'in mehtabında
öpmek vardı seni

Allah seni, şiirime bağışlasın.
Daha ne diyim ki.

Bazen, senin de bi kalp taşıdığını
Unutuyor insanlar.

şu berbat yalnızlığın da şiir haliyim biraz.

Bakmayın kendi kendime konuştuğuma.
Ben bile dinlemem kendimi çoğu zaman.

Üstünü iyice ört.
Bu gece senin için dua etmeyeceğim.

Hani bi başkasına güldüğünde bile kıskanıyorsunuz ya,
İşte onu çok seviyorsunuz demektir.

Karanlığın batsın gece.

Hey gezegenleri yıkılasıca evren!

Gittin ya.
Ben şimdi bunca şiiri kime okuyacağım peki.

Öyle bi özlem ki bu Allah muhafaza
Biter diye korkuyorum.

Vedalaşmakta güzel ya.
Öpüşüyorsun filan.

'Tövbeye getirir insanı'
Senin şu özlemin.

Şimdi ne yazsam geçirir ki
Senin şu özlemini?

Zamanı geri alsam da
Gelmezsün ki sen.

rüyamda on iki yıldız,
ay ve güneşe secde ettiğimi gördüm.

Aslında bende giderdim de
Şu kahrolası evrenin yolları sana çıkmaz diye korkuyorum.

Öyle bi gül ki,
Sonbahar gibi dökülsün her yanımdan ayrılık.

Ne kadar lâik bir aşk bu
Dünya ile gönül işlerini
Birbirinden ayır diyor.

o kadar ki;
artık gelmeyeceksin diye bekliyorum doğrusu.
ne acı.

Gözlerin...
Günün anlam ve önemine binaen diyorum ki;
Hayatımda gördüğüm en güzel rüyaların özetidir gözlerin.

sen şimdi uyuyorsundur
göz bebeklerine kadar
hani bilemezsin bu acıyı.

Oysa bi öpücükle
Her şeyi özetleyebilirdin.

Çok güzel sevmiyordun
Beni sev demeye bile kıyamadım.

Ölümlerin en kötüsü de
Susarak ölmektir!

En özlenmiş halin
Bu senin şimdi.

eksile eksile tamamlıyorum
yokluğunu iyi mi?

Bazı günahlar var ki
Cennete gitsen bile temizlenmez.

Her gün aynı mezarın içine girip
Ölmekten bıktım.

Öyle bi özlem ki bu
Hiçbir şiirde karşılığı yok.

Bir başkasına gülmeni bile özledim.
Gayri gerisini sen düşün.

şimdi uyuyorsun,
ve kim bilir kaç melek etrafında pervanedir senin.

Sen geldiğin zaman
Ben çoktan gitmiş olacağım.

kimseye söylemeyin ama,
sanırım ben yine özlüyorum onu..

Bi gülüşü var
Sanırsın ki Dünya onun için yaratılmış.

Meğersem ne küstah şey imiş.
Şu alfabesi dilimin,
Güzelliğini anlatabilir
Bir harfi bile yokken
Hâlâ konuşuyor olması.

Çünkü çok karışık cümleleri.
Çünkü gözlerine bakıyordu
Şiirini yazarken

Sabah olur olmasına da
Güneşi doğar mı bi daha ömrümün
Onu bilmiyorum.

Hani bile bile gelmiyorsun ya
Aşk olsun yani.

Birileri bizden önce
Yaşanmaz hale getirmişti zaten dünyayı.
'Ölümü özlediğimizi' dile getirdik her defasında biz de.

Her defasında kanacak kadar saf değildik.
Gözleri, gözleri çok inandırıcı idi

Yalnızlığı gelip geçici bi dert olarak görmüyorum.
Kendi öz varlığımın bir parçası gibi hissediyorum onu.

Artık senden nefret bile etmiyorum.
Gayri gerisini sen düşün.

Seni öyle özlüyorum ki
Unutmaya pek vaktim kalmıyor.

darıla darıla uyurum artık sana..

Rabbim yaşasın!
Okuduğum romanda ki kadın da
Erkeğe âşıkmiş.

Büyüttükçe gözümde seni
Küçülüyor her nedense içimde bi şeyler.

İyisi mi bi şiire sarılıp uyumak.

Biliyorum sen de gelmek istiyorsun.
Ama sanırım araban rötâr yaptı
Tren istasyonunda.

Gece olmak aslında ölmektir bi nevi.

üşüyorsam da soğuklara boyun eğdiğimden değil
mevsimlere saygımdandır illa.

Senin özlemini erken saate almalı.
Karanlığı yoruyor seni özlemenin.

sabahtan akşama kadar geceyim zaten ben.

İçimdeki boşluğa
Bir kaç evreni sığdırabilirim.

Bi çırpıda anlatabilsem keşke
Her şeyi gözlerine senin.

İçim bu denli yanıyor olmasına rağmen
Cehennemle de korkutulmak ne güzel.

Ömrüm Kendini gezegen sanan
Bir yıldızın peşinden
Koşmakla geçti doğrusu.

Ateşte yanmak değil de
Cehennemde olmak koyuyor insana sanırım.

Yalnızlığı dokunuyor bana.

Şu ellerin senin
Cennete sürülmüş olmalı.

Gözlerin dahil mi cennete?

Belki biraz ağır olacak ama,
Çok hafifsin ey ölüm!

Sahi ellerin vardı eskiden
Ellerin ne alemde.

Gitme,
Gitme ki bütün dünya görsün
Nasıl sevilmediğimi.

Ellerimi bıraksan da düşmüyorum ki
Şu kahrolası yerçekimsiz boşlukta.

Bari yazdığım romanlarda beni sev.

sesi geliyor harflerinin sen yok iken bana.

Güldü
Sadaka niyetine sanırım
Ama konu nerelere geldi.

Seni özlemek bile
İyi geliyor bana.

Ay'a benziyormuş yüzün.
He Meteor çarpmış gibi aynen.

Hüznün biri
Gelmiş ta şurada durmuş.
Öylede güzel ki meret
Yutkunmaya bile kıyamıyorum.

Cenneti de yaratan ellere sahipti elbet.

En büyük mucizesi
Gülüştüğü onun.

Şimdi kimin gülüşü iyileştirir ki
Kalbinin yaralarını.

Güler yüzünü
Bi biz görmedik ey intihar.

herifin biri gelmiş,
benim evrenimde yıldızlık taşıyor.

Ne kadar çirkinsin
Ey gökyüzü.

Sen gülünce
Daha bi yakışıyor gökyüzüne dökülen
Rengarenk yıldızlar.

Öyle bi özlem ki sana duyduğum;
Peygamber yetiştirmiş bi anne heyecanı gibi korkunç biraz.

içimde buzları erimeyen tarafları vardı şu ısınası güneşimin.

Dünyanın en güzel gözlerine
Sadece ellerimde ki fotoğrafında bakıyor olmak,
Dünyanın en acı şeyi olsa gerek...

Hâlâ bir kurşun lekesi gibi
İzi vardır üstümde gözlerinin.

O değil de
Hayalinle bile konuşurken
Kendimi iyi hissediyorum emi.

Varsın gerisini sen düşün.

Düşünsene
Hep sensiz uyanıyorum.
Bilemezsin bu acıyı.

Acılara büyüyeceksem
Ne olursun doğurma beni anne.

Harf harf
Kelime kelime
Cümle cümle sustum.

O kadar güzelsin ki
Gökyüzü senin yüzün suyun hürmetine açar,
En tanıdık mavilerini...

Güneş'in ve Ay'ın rabbi aşkına!
Dön artık.

Ölmek lüks bir şeydir.

Beş rengi birden
Sıkıyor canımı.

Yaradanı severim
Yaradılıandan ötürü.

Özlemlerine basa basa yürüyorum ki ben
Şu kahrolası evrende.

Bütün insanlık susmuş
Gelmeni bekliyor.

Sürekli kazanıyor,
Kendini kaybetmiş gibi.

Öylesine acıyor ki
Güldüğün yerlerim.

Gizleyip gizleyip yaşıyorum ellerini,
Yalnızlığım ise hep alarga yüzünde.

Ah şu renklerin gözü kör olsun.
Aralarına bile almazlar tuvalde öylece duran mavileri.

Azrail kollarımda can veriyor ey hayat!
Ne olursun bi şeyler yap.

Ben öyle bi şey demeliyim ki
Noktalarında bile küfür olmalı.

Gökyüzüne dökülen yıldızları
Toplamakla görevliyim ben.

Ayıptır söylemesi
Biraz yüzüzdür özlemlerim benim.
Olur olmadık çıkar karşıma.

Ve Allah
Sırf seni özleyeyim diye yarattı.

Bir sürü olmaz biriktirdim
Hayata ve sana dair.

İyisi mi uyumalı artık
Şu bin yıllık acıların üstüne.

Ve sen
Yıldızlı gecelerden bile güzeldin.

Beni bırakıp gittin Allaha tövbe et.
Zira büyük günah işledin.

Sen şimdi bi başkasına gülüyorsun ya
Bunca acılarımın üstüne.
Hadi öyle olsun.

Vaktin varsa
Az dua edelim bizim için.

Öyle bi gittin ki
Mevsimler bile peşinden gelir şimdi bak.

Öyle güzel veda ettin ki
Gitme demeye kıyamadım sana.

Bir insan ne kadar özlenebilirse
O kadar özledim seni.

Hani senle konuşamıyorum ya şimdi
Alacağı olsun evrendeki bütün dillerin.

O kadar
Seninle aramızda ki mesafeler bile güzel.

Kalbimi sana ısıdıran Allah'a hamd olsun

Ne kara gün dostuymuş meğerse gece.

Oysa ben yaralarımı
Gülüşünle silerdim.

Bunca acılarıma rağmen
Hâlâ mutlu olmanı istiyorum ya.
Bu da sana dert olsun.

Bir gülümseme
Ne kadar acıta bilebilir ki insanı?

Tamda şimdi,
Özlemlerin en güzelini sana sakladım.

Ben her gün
Düzenli olarak terk ediliyorum senden.
Hani alışkanım yani.

Ben günahımın bedelini özlem olarak çekiyorum zaten,
Bari sen karışma şeyhim.

O mu?
O unutmuştu.

Bense günden güne
Daha bi özlem içindeydim

Gelmeyecek baharlara.

Artık nasıl istersen
Öyle ölsün bu aşk.

Ellerin kırılısın mavi.
Gerçekler bi boy büyük geliyor.
Hafif kes ver ellerime hayatı.

Ne zordur
Siz bilmezsiniz bayım
İnsanın güzel gözlüsünü kaybetmesi.

Doğru ya
Sen büyüksün
Senin yaraların da çabuk iyileşir şimdi.

Kutsaldır yaralarım
Dua işlemez.

Sen o kadar güzelsin ki
Kırmızılar öpsün seni.

İçimde öyle bi ateş var ki
Cehennemi söndürür.

Sevda öyle büyük bi kor ateş ki
Elimle tutmaya razı geldiğim...

İçim yanıyor içim
Metafizik değil.
Resmen alev alev şu içim.

Bu kadar sevmekte bir yetenek.
Bakma sen.

Kurulu cümleler yanıltır insanı.
Devrikleri daha samimi.

Çok yorgunum ben
Gelirken koştum sana
Anlasana

Herkesin bi gözyaşı vardır
Dökmeye kıyamadığı.

Kaybettim ben.
Kazandıklarım senin olsun.

O kadar metafizik ki bu seveda
Dokunsam dağılacakmış gibi.

Bana kalan
Senin gülüşünü uzaktan sevmek oldu.

Çok sevdim pir'im..
Sen bari affet.

Öyle uzaktan ki gülüşün
Milyonlarca ışık hızıyla koşmak gerek.

Gözlerin buğulu senin..
Baksam, uçtan uca görülüyor Orion bulutsusu gözlerinde.

Yok aslında
Yok denecek kadar az var senden işte.

Hadi gel, başını yasla omzuma
İyileşiversin yaralarım emi.

O kadar metafiziksin ki
Doğruluğuna inanmıyor ellerim.

Bak şimdi sensiz uyuyorum
Dilerim Allahtan, sen uyandırırısın mezarımda beni,
Mahşerin hesap zamanında...

Sen artık benim
Hiçbir şeyhim değilsin.

Doğasında var demek
Gidiyor işte insan..

Yokluğun paranormal bi şekilde ilerliyor.

Bazı mevzulara hiç uyanmasak
Hep uyusak keşke.

Orospusuna aşık olmuş bi pezevengi resmediyor durmadan hayat.

Uydukta geçmedi
Büyüdükte geçmedi.
Adam olduk, yine geçmedi...

Velhasıl
Bu yara azizim, hiç geçmedi.

Neden günümü aydın etmedin ki?
Güneş ışığından,
Gökyüzü maviliğinden utandı halbuki...

Senden sonra şarkılara sarıldım bende.

Öpüyorum...
Sen kokunca kelimeleri şarkıların.

Herkes uyur...

Gece uyur
Bulutlar maviler gökyüzü uyur.
Cennet cehennem uyur.
Mezarda ölümler uyur.

Bi biz uyuyamayız ey ölüm.

Ne kadar uzak yapmışlar gülüşünü senin.

Öyle bi ölmek istiyorum ki
Sana yaşayacak birşey kalmasın.

Ebrusuydu aslında
Gözlerini bunca güzel kılan şey.

Seni kaybettim
Evrenin başı sağ olsun.

Sen henüz
Dokunulmamış yaralarımın.

Senin yaraların yoktur
Yaraladıkların vardır
Erken uyursun hani sen..

Baş sarıp sarıp dinlerim yalanlarını..
Yeter ki gel.

Ben bir yar sevdim ki
Gül kokar şimdi teni.

Gölüşünü kıskanıyor diye rabbim
Cehennem yaratmış.

Sen nasıl bi kuyusun ki
Yusuf'um, kurtaranım yok.

Şimdi öyle bi senle yaşıyorum ki sensiz
Sen bile şaşarsın.

Şüphesiz Allah her şeyi görüyor
Seni nice sevdiğimi de.

Gözlerin girmiş aklıma
Ben iflah olmam.
